

[Mette Groes]

med at sige, at man vil opretholde alle funktionerne ved hjælpemiddelinstittet, vil jeg godt have at vide, om de funktioner, jeg nu har nævnt, og som også er ridset op i bemærkningerne til vores beslutningsforslag, også er omfattet af ministerens tilsagn.

Det, som skete for hjælpemiddelinstittet, var, at det kom i klemme, dengang man skulle disponere over et mindre beløb fra moms-fondet, end man tidligere havde gjort. Derfor synes jeg ikke, det er helt berettiget, når ministeren siger, at staten ikke har haft indflydelse på, at instittet ser ud til ikke at kunne fortsætte, for det har den faktisk.

Jeg forstår også godt, at kommunerne og amterne ikke har været så glade for at gå ind i en deleordning med staten, hvorefter man dækker udgifterne efter en eller anden fordelingsnøgle, fordi de med rette kan argumentere som følger: først skubber man nogle udgifter over på amterne, og så vil man komme dem til hjælp på den måde, at man vil lade dem selv betale en del af udgifterne. Det må ses på baggrund af den mindre finansieringsmulighed, de har fået.

Vi finder, at hjælpemiddelinstittet bør fortsætte med alle sine funktioner, og vi synes, at det beløb, som det koster, er så lille, at det må kunne lade sig gøre. Det drejer sig om 4,5 mill. kr. Hjælpemiddelinstittet har lavet en cost benefit analyse, hvor de har fundet ud af, at blot to projekter, nemlig bleafprøvning og batteriafprøvning til kørestole, ville kunne medføre besparelser på op til 5 mill. kr., og at en organiseret genbrugsordning ville kunne spare mellem 10 mill. kr. og 20 mill. kr. pr. år. Det vil altså sige, at ved at nedlægge hjælpemiddelinstittet ville man faktisk skaffe staten, amterne og kommunerne en større udgift, end de før har haft.

Forbrugerne nyder også godt af instittets virksomhed, og vi finder, at bestyrelsen ud over repræsentanter for stat, amt og kommune også bør omfatte en forbrugerrepræsentant.

Vi mener altså, at hjælpemiddelinstittets virksomhed, hvad enten det drejer sig om rådgivning, vejledning, afprøvning eller forskning, er uundværlig. Instittet er så nyttigt og så billigt, at det må være muligt at skaffe midler til dets drift.

Merete Aarup (KF):

Forslagsstillerne opfordrer regeringen til økonomisk at sikre Dansk Hjælpemiddel Institut, som blev oprettet i 1980 med støtte fra det kommunale moms-fond – det var for en periode på 5 år.

Det er altid kedeligt, når man i sparetider må prioritere, og det er jo i realiteten det, kommunerne og amterne har gjort i denne sag – eller sagt mere direkte: bestyrelsen for det kommunale moms-fond har prioriteret. Bevillingerne til det kommunale moms-fond er reduceret, og de opgaver, som løses ved midlerne af dette fond, varetages bl.a. af amternes og kommunernes forskningsfond, sygehusinstitutionsrådet og Dansk Hjælpemiddel Institut. Kommunerne og amterne har prioriteret således, at forskningsrådet og sygehusinstitutionsrådet skal fortsætte, hvorefter hjælpemiddelinstittet muligvis lukkes, men det afgør den bestyrelse, der står for Dansk Hjælpemiddel Institut, som jo er en selvstændig institution. Det er altså ikke folketinget, der afgør det. Det bliver derfor Dansk Hjælpemiddel Instituts bestyrelse, der skal overbevise moms-fondets bestyrelse om, at der må prioriteres anderledes, eller overbevise amterne om, at dette institut skal fortsætte.

Der er ingen tvivl om, at det samarbejde, der er mellem Dansk Hjælpemiddel Institut og socialstyrelsen om gode kurser, temadage og oplysningsmateriale, har været godt, og jeg er glad for, at ministeren siger, det kan fortsætte.

Det er også min opfattelse, at de beskrivelser af tester af nye produkter, som er fremkommet til kommunerne, det sidste halve år er blevet meget bedre. Den nummerering af hjælpemidler, der er kommet, har været en god ting, som letter det daglige administrative arbejde i kommunerne. Det samme gælder det genbrugsprojekt, der er udarbejdet.

Men mange amtskommuner havde i en rum tid haft hjælpemiddelcentraler, inden man i 1980 oprettede Dansk Hjælpemiddel Institut, og det store erfaringsgrundlag, som findes både i amtscentralerne og i de mange frivillige organisationer, er i dag også til stor gavn for de mange handicappede. Det er vigtigt at slå fast her i dag, synes jeg, at amternes hjælpemiddelcentraler jo fortsat skal eksistere. Det er, ligesom om man i den offentlige debat har sagt, at nu skal det hele væk.